

קלטת 109ב

...אני היה לי אבא, אבא.. היה עיוור הרבה שנים, היה עיוור, והוא בכה לפני:
"אל תהיה ברסלב, מי ייקח אותך? אתה, אתה תמות בלי בנים, בלי כלום
מה זה? מה יהיה ממך? ברסלב?"
והאמא..

[...]

{..}

["מתפללים בברסלב?"]

ולי האמא היא בכתה ואמרה:

"אוי וי, אוי וי, הבן שלי ישראל בער נעשה ברסלב"...

...{וכלם דיברו}, אני הייתי לבד נגד כל, כל העולם
כל העולם הראו באצבע, "הנה ברסלב"...

...ורואים שנתהפך הכל לטובה

כי כולם רוצים רק ברסלב, כולם רוצים רק ברסלב...

...אוי, {כולם ברסלבים}

ורבינו הקדוש הוא כל כך בכה לפני השם יתברך עלינו, והתפלל עלינו מה ש.. מה ש.. מה
מה יהיה מ.. {מאחינו}? מה יהיה מהם?

והוא, והוא גילה רפואות כאלה, אפילו לחולים שאין להם שום תקווה
שאינן לה רפואה ושום תקווה, והוא מהפך אותם בדיבור אחד, את כל העולם
"ליקוטי מוהר"ן", דיבור אחד מ"ליקוטי מוהר"ן" זה כולל כל הצדיקים וכל התורה
אין פה ודיבורים {לדבר}

{לא יכולים לדבר ולספר} מה שיש לנו עכשיו בעולם הזה
רבינו הקדוש נמצא כבר בעולם, ויהיה עולם אחר, עולם חדש...

...{.....}...

...וכל העולם {הם} ישירו "אשרינו, אשרינו, אשרינו"

{עוד לא, עוד לא כלום}, אשרינו שאנחנו.. {אשרינו ואשרינו}

{...}, הוא נמצא כבר בדורותינו, אנחנו {.....}

[סבא והחברים שרים: "נְחֵם נְחֵם נְחֵם מְאוּמָן.."]...

...{...}, בכל דיבור שלו הוא מחיה ומרפא, ומחזק ומחדש כל ישראל, רק בדיבור אחד שלו

כל הכופרים וכל הרשעים, הוא, "יש עניין שנתהפך הכל לטובה"

זה רבינו הקדוש, וזה עוד לא אפילו, אפילו טיפה מן הים, עוד לא...

...{..}...

...{זה ניסים}, כל דיבור שאני מדבר, הוא כולו ניסים, ניסים חדשים...

...{אני הכרתי, זכיתי להכיר את רבי ישראל קרדונר}

{מי יכול לשער? מי יכול לספר?}...

...היה לו בן יחיד, מרדכי

[ואסתר]

בן יחיד, לרבי ישראל קרדונר

[.....]

וגם כן היה לו בת, אסתר, מרדכי ואסתר
מה? מי יכול {לזכות}, זה אורות כאלה, ורבינו הקדוש נותן לנו מתנות
הוא נותן לנו.. אורות כאלו...

...עולם כזה שהוא {הולך ונחרב} עד היסוד, עד היסוד
אין עם מי לדבר, כפירה כזו ו..חושך כזה, עדיין לא היה בעולם
אבל רבינו הקדוש בדיבור אחד הוא, הוא מהפך הכל...

...עולם כזה שהוא {הולך ונחרב} עד היסוד, עד היסוד
אין עם מי לדבר, כפירה כזו ו..חושך כזה, עדיין לא היה בעולם
אבל רבינו הקדוש בדיבור אחד הוא, הוא מהפך הכל...

...{דברי הצדיק הם קדושים כאלה}
יש כבר {רבינו הקדוש}, יש כבר ה"ליקוטי מוהר"ן" בעולם
ויש כבר "ליקוטי הלכות" ו"ליקוטי תפילות"
שכל העולם רחוקים מזה, הם מצחקים מזה, {כן}...

...למי יש {לו איזה} דיבור לדבר מאור כזה
שהוא רפואה כזו, חכמה כזו, שהוא מהפך הכל
ה.., את כל הכפירה וכל הרשעים הוא מקרב להשם יתברך, ונעשים צדיקים קדושים...

...[כן..]

{רבינו הקדוש הוא, הוא יחיה}
{ויתהפך הכל רק... הכל בדיבור אחד של רבינו הקדוש}
הוא מחיה, בדיבור אחד הוא מחיה ומרפא {כל העולם}, ומחדש כל העולם
בדיבור אחד {שלו}, {....}

[.....]

[דיבור אחד]

{..}, השם של רבינו הוא "נ.."

[נ..]

נ.."...

...כתוב אלו הדיבורים: "מצווה גדולה

[להיות בשמחה תמיד]

תמיד"

{שנהיה, אה.. אה, דבוקים לרבינו}, לרבינו הקדוש תמיד

{.....}

{.....}

הכל, הוא נותן לנו הכל, רק אנחנו מקלקלים על ידי, על ידי התאוות, על ידי..
אבל כמו {כבר שהוא אמר, יש לנו במה {לשמח\לסמוך}
יש רבינו כבר יש בעולם, רבינו הקדוש כשהוא ירד לעולם, הוא אמר:

"בשבילי אני לא, לא צריך {לרדת}"

הוא ירד בשביל..

בשביל לבוא לתקן אותך לתקן אתכם, וגם ללמוד, וללמד אתכם
לגלות לכם דברים טובים, שהם, שהם טוב בעולם הזה ובעולם הבא, כן

הו.. לא צריכים לשכב הרבה

[בעברית, סבא, בעברית]

{...}

[בעברית]

לא צריכים לישון הרבה, ולא צריכים לאכול הרבה.. רק בשכל, בחכמה
האמא של, של רבינו ז"ל היא, היא זכתה להוליד בן כזה, רבינו הקדוש

[...]

היא אמרה לו:

"בני, אתה לא אוכל כלום, איך אתה יכול לחיות? אף פעם לא ראיתי אותך לאכול"

הוא טעם רק קצת, ו.. {והלך לו}

[הלך לדבר עם השם יתברך]

אז היא אמרה לו:

"ממה אתה יכול לחיות, אם אתה לא אוכל כלום?"

היא נתנה לו מזונות וקפה, והוא {לא}.. {רק\רץ} לאכול

אז היא אמרה לו:

"אתה לא אוכל כלום, מה? איך יהיה לך כח לעבוד השם?"

אז הוא אמר לה:

"אני, הכח שלו, שלי, "החכמה תחיה", אני חי מ"החכמה תחיה"

חכמה, {איזה} חכמה

["נחל נובע מקור חכמה"]

הוא יש לו כזה.. הוא.. הוא.. העניין שלו, "ליקוטי מוהר"ן" הוא קודם כל תפילה..

[בעברית]

תפילה

[בעברית]

זה למעלה מן המח, אני אומר, או מישהו אומר מעצמו? {.... לא}

הוא מגלה לנו {ואותנו} הכל, איך לחיות, איך לאכול, איך לישון

אנחנו צריכים לראות מה הוא לומד אותנו, מה הוא מגלה לנו

אבל הוא כבר, כבר יש לנו הכל מה שאנחנו צריכים

רבי כזה, אשרינו שיש לנו רבי כזה

שהוא מגלה לנו איך לחיות {ואיך יהיה}, ואיך לאכול, איך לישון

אבל אם לא לומדים, {נו}, לא יודעים

אז הוא, הוא נמצא בעולם, ולא יודעים, יש אוצר בבית, {{..}}

{...}, העולם מספרים: אחד לא היה לו פרנסה

[כן]

הוא נסע לחפש איזה דבר להרוויח בו פרנסה

אתה.., אז חלם חלום, שבעיר הזו והזו..

[בעברית, סבא, בעברית]

ובמקום הזה והזה, {.....} הזה והזה

[בעברית, בעברית]

אה?

[בעברית]

יוא

[כן]

אז לא היה לו פרנסה, הוא הלך לחפש פרנסה
הוא חלם לו, יש יהודי אחד ששמו כך וכך, ובביתו יש אוצר, אוצר שהוא שווה מיליונים
והוא מחפש {פרנסה}?

הוא לא יודע

הוא, הפרנסה הוא אצלו, רק אנחנו מקלקלים על ידי מעשינו
על ידי התאוות, על ידי דברים לא, לא טובים, {כן}, אנחנו מקלקלים
[אבל רבינו אמר: "אם אתה מאמין שיכולים לקלקל.."]

אה?

["תאמין.."]

"שיכולים לתקן"

[לתקן?]

אה? מי מתקן?

[רבינו]

הו, הוא, הוא, הוא גילה את זה, קלקלת? בוא אליי, {עכשיו זה אני מתקן}

הוא דיבר בקיצור, וגם כן בחכמה

שנשים לב להבין מה שהוא מדבר, מה שהוא מלמד אותנו

הוא מלמד אותנו כל דבר, איך לחיות ואיך לאכול ואיך לישון, {איך....}

הוא, הוא מגלה לנו ומאיר לנו, ומכניס בנו חכמה ושכל, איך, מה יש לנו לעשות בזה העולם?
אשרינו שיש לנו רבי כזה

...[אה..]

...איך, רחמנות גדול

[כן]

שאנחנו זוכים {לזמן חיים}, הרי יש זמן כמה לחיות

[כן]

כל {ר..גע} בחשבון, נו, אם אנחנו לא נשים לב, אז, אה.. {קצר מאוד} הזמן

{לא, לא עושים הרבה תפילות}

אבל יש רבי כזה, שהוא מגלה לנו ומאיר לנו מה {יש}, מה יש לנו לעשות בזה העולם...

...אני נולדתי בבית עניות כזה שאין בעולם, {זה לא היה.....בעולם}

והחתיכת לחם היה אוצר

{כן}, האמא נתנה לי, ואני ה... {...}, הייתי, הייתי ילד טוב, תלמיד טוב

נו, אני הלכתי ל"חדר", {נו, מה, מה?}, האמא, הבינה שאני צריך לאכול

כי מ... ו... ואני הולך ל"חדר", עד, עד.. עד זמן האכילה הוא זמן רב

{אוי, נעבעך (מסכן)}, היא נתנה לי, כשיבוא עוד שלוש שעות, יהיה לי מה לאכול

אני לקחתי את זה, והיה זוג {בהקדש}, זוג זקנה, זקנים, והיו עניים, הוא הלך..

[יוסף נח]

לבקש איזה {נדבה}, מטבע, איזה לחם

[מי זה? יוסף נח? סבא]

נו, הוא..

[יוסף, יוסף נח]

יוסף נח, אתה זוכר?

[...]

זה היה, היה בפרשת 'נח', ושמו היה יוסף נח

אני באתי ונתתי הלחם שיהיה לו מה לאכול, הוא ואישתו
ואני, הגיע זמן אכילה ולא היה לי מה לאכול, {...}

[בעברית, סבא, בעברית]

יוא

[בעברית]

הגיע זמן האכילה, ואני לא היה לי מה לאכול, אני נתתי לעני הזה, אז לא היה לי מה לאכול
ולא {קיי...}, ולא יכולתי להכניס בליבי את הדיבורים שדיבר רבינו, הרבי
נו, {...}, הוא דיבר:

"השבוע הוא פרשת 'נח'"

{אבל אני לא הייתי בשבילך}, אבל הייתי רעב והיה לי.. כן, {...} ולא

ולא קיבלתי מה שהוא אמר, נו, מה, מה לעשות?

אני לא יכול לקבל, אני רעב, אז אין לי..

שוין, {הרבי אומר...}: "השבוע הוא פרשת 'נח'"

כמה פעמים, והתלמידים קיבלו את זה, הוא, הוא, הוא שאל את התלמידים:

"איזה פרשה השבוע?"

היו תלמידים שלא שמו לב ולא, ולא הכניסו הדברים בליבם, ולא, ולא, ולא ידעו

ואני הייתי רעב, ולא ידעתי כלל מה שהוא אומר, מה שהוא מדבר, הוא אמר:

השבוע הוא פרשת 'נח', ואני לא, לא שמעתי ולא ידעתי ולא, ולא קיבלתי

אז הוא שואל, הוא, הוא ראה איזה, תלמיד כמוני שאני לא יודע כלום מה שהוא, מה שהוא מדבר

אז הוא שאל איזה תלמיד, הוא אמר לו: "השבוע פרשת 'נח'"

הוא בא אליי, ושאל אותי:

"ישראל בער, תגיד לי, איזה פרשה היום?"

אני לא ידעתי כלל אם פרשת 'נח', אם, אם יש תורה, אם יש פרשה, לא ידעתי כלום

הכלל, הרבי הוא היה בכעס, הוא {אמר}: "כמה

פעמים אני אמרתי, {שהשמיים}, השבוע הוא פרשת 'נח', והוא לא..

לא משים לב, לא מקבל ולא יודע, הוא כאילו לא היה בשולחן

כאילו אין רבי, כאילו אין, אין {זה}, הוא לא ידע כלום"

ואני זוכר את זה, הפרשה, הפרשת 'נח', קיבלתי מכות מהרבי:

"מה זה? אני אומר כל כך פעמים, השבוע הוא פרשת 'נח'", ואתה לא יודע כלום

מה, מה, מה אני מדבר, מה? {...}"

[אה..]

אוי, בשעה שנתתי להעני החתיכת לחם.. {...}

{...}, והלכתי ל"חדר", והגיע זמן אכילה, כל תלמיד היה לו מה לאכול

ואני לא היה לי מה לאכול, ולא ידעתי מה, מה הוא מדבר, מה הוא מלמד

ואתה זוכר את זה {את פרשת 'נח'}

[אני זוכר]

אה?

[לא זכרתם איזה פרשה, ולא זכרתם את הפרשה, לא יכולתם לזכור]

לא, לא ידעתי כלל, אם יש פרשה, איזה פרשה

לא ידעתי כלל מה הוא {אומר}, עם מי {הוא מדבר}

הוא מדבר, ואני לא, לא, לא מקבל, אני הייתי רעב, לא ידעתי כלל מה הוא מדבר

והרבי היה כעסן, והוא כעס עליי:

"כמה פעמים אני אמרתי, שהשבוע הוא פרשת 'נח'

ואתה לא יודע, לא יודע כלל, אפילו איזה פרשה השבוע

כאילו איננו בעולם, כאילו איננו ב.. ב"חדר"

והרבי הוא, הוא היה זקן, ואני ילד, הוא נתן לי מכות, ואני מרגיש עד היום המכות

"מה זה? כמה פעמים אני אמרתי: השבוע הוא פרשת 'נח' ואתה לא יודע כלל, כאילו, כאילו אינך בעולם, כאילו אינך בבית, אתה לא יודע כלום" אני {אמרתי}, הלחם להעני, אני הייתי שמח מאוד, שהוא ואישתו יהיה להם מה לאכול...

...נתנו להם לחם וגם שמן זית וגם עוד מה, ואני לא ידעתי {כלום} אני היה לי בושה גדולה, שאני תלמיד אחד שלא יודע כלום אוי, {....} כשהוא שאל: "איזה פרשת השבוע?" נו, אני הרגשתי שאני מאבד את הלב, שאני מאבד את כל החיים כי לא ידעתי מה הוא מדבר אני קיבלתי מכות, {...}...

...אני רציתי ל.. לקיים מצוות צדקה, ולרחם על עני אז נתתי לו את הלחם, שאני הייתי צריך לאכול האמא נתנה לי הלחם, והיא נתנה לי עם כמה טיפות שמן זית, אז אמרתי: "אמא, תן לי עוד טיפה" אז היא צעקה עליי: "מה זה? לא יהיה על שבת, כל השבת הוא ש.., הוא השמן אם אני אתן לך עוד טיפה, אז לא יהיה, אז לא יהיה לי מספיק שמן {..} לצ'ולנט"...

...[....]... אבל לא, לא ידעתי הפרשה, איזה פרשה הרבי שאל אותי: "ישראל בער, תגיד לי, איזה פרשה השבוע?" אני לא ידעתי, לא שמעתי כלל מה הוא מדבר, לא הבנתי כלל מה, מה הוא מדבר אז הוא נותן לי מכות: "אני אומר כל כך פעם, שהשבוע פרשת 'נח', ואתה לא יודע כלל אם השבוע הוא פרשת 'נח', איפה היית?"...

...אוי, כמה טיפות ירד מכל אחד, מגודל הצער שהוא לא, לא איש קדוש שהוא חזק בהתאוות, {אז הוא אומר}: "מה, מה יהיה ממני? מה יהיה? זה התכלית? לעשות תאוות? בשביל זה אני חי?" אבל אני לא אומר "תיקון הכללי", בשביל שה"תיקון הכללי" זה רק רפואה אז כשצריכים רפואה, אז "תיקון הכללי" אבל אני לא צריך, אז אני לא אומר "תיקון הכללי" ושכחתי ה"תיקון הכללי" להגיד [ברוך השם]...

...לא היה לי תאוות [לא..] לא היה לי שום תאוות, לא, לא, לא במחשבה ולא בשום דבר כאילו אין בעולם תאוות אני הייתי מתנהג בכל יום ללכת למקווה ולהתפלל ולהגיד "תיקון הכללי" אני לא, לא אומר "תיקון הכללי", אז שכחתי ה"תיקון הכללי"...

...אני לא צריך לומר "תיקון הכללי"...

...זה רק רפואה, מי שחס ושלום נפל, אז תכף הוא, הוא, הוא..

כאילו לא, לא, לא קרה כלום, כן
והוא אמר "תיקון הכללי" בדמעות ובשברון לב, כאילו עבר על כל התורה כולה, כן
ואני ראיתי את זה
[מי, מי זה, מי זה? סבא]
אה?

[מי זה אמר ככה?]

איש אחד

[כן]

אני לא, לא זוכר מי הוא

ואני, והוא, אני ראיתי איש אחד שהוא אומר "תיקון הכללי" בדמעות כאלה
שיכולים למות, לשמוע, לשמוע דיבורים {כאלה, כזה}
הוא הרגיש טעם מיתה, מה שהוא נפל לתאוה
[איי..]

וברוך השם, אני גם כן, אבל היום, אני לא יודע שיש תאוה בעולם
אז אני לא אומר "תיקון הכללי", שכחתי...

...כששוכבים, יכול לכנס איזה תאוה

ובשביל זה, רק כשמתעורר מהשינה, תכף ייתן מים וירחוץ ידיים
שהטומאה יילך מאתנו...

...רבינו הקדוש מצא רפואה.. {..}, לתאוה, שכל העולם נכשל בזה
כל {הרבנים}

אוי, מה שראיתי, כמה אנשים היו בוכים {...} כשאמרו ה"תיקון הכללי"
היו בוכים ובוכים, ובוכים:

"מה? מה יהיה ממני? אני כל כך מונח בתאוות, מה שיהיה, מה יהיה ממני?"
אני גם כן היה לי תאוות, וראיתי איך שהוא בוכה כל כך לפני השם יתברך, ובכיתי גם כן...

...והיום לא, לא בא עליי שום תאוה ושום מחשבה ושום..
אוי, אוי, אוי, אוי, אוי, אוי וי, אוי וי...

...אני כל כך, אני אומר לך בדיוק:

"מאוד היה קשה לי לרדת אליך תלמידי היקר להגיד לך כי נהנתי מאוד מעבודתך
{מאוד . .} {..} ועליך אמרתי מיין פיעריל וועט טלען ביז משיח וועט קומען.."
[יפה]

[אפשר לשאול אותו על שיחה..]

"ובזה אגלה לך סוד ביום שבעה עשר בתמוז יגידו שאינך מתענה..."

...[שאלה קשה]

{שווין}, אבל העיקר זה הוא שהיה כתוב בפתק, בפתק הזה:
"מאוד היה קשה לי לרדת אליך תלמידי היקר להגיד לך כי נהנתי מאוד מעבודתך
ועליך אמרתי מיין פיעריל וועט טלען ביז משיח וועט קומען חזק ואמץ בעבודתך"
[זה העיקר..]

{....}

[הפתק, הפתק זה העיקר]

{...}

[איפה, איפה מצאת?]

"ובזה {אגלה לך} סוד בשבעה עשר, בשבעה עשר בתמוז.."
אני יודע מה שהיה, לא, {שלא יהיה}, לא עשיתי תענית
[לא הבנתי]

{..}
[.....]
[שהוא לא עשה תענית]...

..."שביום שבעה עשר בתמוז יאמרו שאינך מתענה"
זה לא, לא ידע, רק אני בעצמי
[..]

זה היה סוד
[זה הסיבה שהוא שבר את הצום, ..]...

[..]...
הוא חתם על החתימה הזו
[איך נדובב אותו?]
"בְּנֶחֱמָ בְּחֶמֶן מְאוּמָן"
[.....]
זהו החתימה שלו
[איך, איך, איך המנגינה?]...

{ {....} }...
[סבא שר: "גדולתנו ותפארתנו יגלה משיח צדקנו.."]
נו
[גדולתנו..]..

נו...
[גדולתנו..]
הניגון הזה
[סבא ממשיך לשיר: "גדולתנו ותפארתנו יגלה משיח צדקנו.."]
[עוד, עוד מעט]
{ניגון, ניגון}
[עוד מעט נכנס שבת, יש אי..]...

...[סבא שר:
"אשת חיל מי ימצא, ורחוק מפנינים מכרה
בטח בה לה בעלה, ושלל לא יחסר
גמלתהו טוב ולא רע, כל ימי חייה
דרשה צמר ופשתים, ותעש בחפץ כפיה
הייתה כאניות סוחר, ממרחק תביא לחמה."
אין לי כח...
["אין לי כח"]
[זהו, סבא, אין כח?]...

...[סבא ושמעון מטודי שרים: "אדיר במלוכה"]...

סוף קלטת 109ב